

gen Bøgt, er en Skrivelse fra en tidligere Indenrigsminister. Man har troet deraf at kunne udlæde, at den daværende Indenrigsminister ansaae det som Hovedsagen, at der fandt en skarp Adskillelse Sted imellem den besluttende og den udøvende Myndighed, og at den besluttende Myndighed udeelt var hos Borgerrepræsentantskabet, og derpaa har man troet at kunne bygge den hele Udvikling af Sagen — men dette er, som sagt, at lægge al for megen Bøgt paa denne Skrivelses Ord. Jeg har ikke udtrykkeligt villet spørge min ærede Forgænger om, hvorvidt han i denne Henseende har gjort sig Sagen fuldkommen klar; jeg kan altsaa kun sige, at min personlige Tro er den, at, dersom denne Mand var kommen til at bearbejde Sagen paa det Grundlag, som var givet ved Behandlingen i Borgerrepræsentantskabet, saa vilde han have seet, at Sagen ved Gjennemførelsen stillede sig anderledes, end det maaskee kunde synes, at han havde tænkt sig ved det første Udkast, de første raae Træk, som han henkastede til Sagens Bearbejdelse paa Papiret. — Jeg troer, at det vilde have vist sig for ham, at en saadan skarp Adskillelse og Sondring mellem den saakaldte besluttende og udøvende Myndighed vilde være utilraadelig; — og selv den ærede Ordfører har jo ogsaa nu udtalt den samme Erkjendelse. Men den ærede Ordfører er mærkeligt nok efterhaanden kommen lige til det Modsatte af det, han gif ud fra, idet han fra den skarpe Adskillelse imellem den besluttende og udøvende Myndighed, hvorved Repræsentantskabet alene skulde have den besluttende Myndighed i Modsetning til Magistratens udøvende Myndighed, er kommen over først til det her foreliggende Forslag, men dernæst i Virkeligheden til dette Forslag med en saadan Tilføining og Forandring, som han syntes at bebude til 3die Behandling, hvorefter Borgerrepræsentantskabet aldeles forsvandt som selvstændig Afdeling af Communalbestyrelsen. Han er altsaa kommen til lige det Modsatte af sin oprindelige Tanke, idet han nu er gaaet ind paa, at der skal finde en saadan Sammenarbejdelse af Magistraten og Borgerrepræsentantskabet Sted, at Borgerrepræ-

sentantskabet i den samlede Communalbestyrelse saa godt som ganske forsvinder som en særegen og selvstændig Afdeling; jeg siger saa godt som ganske forsvinder; thi Tanken vil usejlsomt medføre, at Borgerrepræsentantskabet ikke længere fik nogen selvstændig Formand — det levende Udtryk for Repræsentantskabet som selvstændig Afdeling i Communalbestyrelsen — men at Dyerpræsidenten blev Formand for hele Communalbestyrelsen saaledes, at han ikke alene ledede Magistratens Forretninger, men at han tillige ved alle de Sager, hvor der var Spørgsmaal om BeslutningsTageelse, var den, der sammenkaldte den samlede Communalbestyrelse, ledede Forhandlingerne, foretog Sagerne o. s. v. Det kan ikke miskjendes, hvilken lang Vej der ligger imellem den ærede Ordførers Udgangspunkt og det Endepunkt, som han saaledes er kommen til. Jeg kan her i Forbigaaende gøre den Bemærkning, at netop hele denne Tankerækkes Udvikling bedst turde vise, hvorlidet han med Joie tidligere kunde have paaberaabt sig Exempler hentede fra fremmede Communallove. Det vilde ikke være vanskeligt at bevise, dersom jeg ansaae det for rigtigt her i en større Detail at gaae ind paa saadanne fremmede Communallove, at der ved de forskellige Exempler, som den ærede Ordfører tidligere har paaberaabt sig, findes eiendommelige Forhold, som give dem en heelt anden Charakter, end der tilkommer det Forslag, hvorefter den ærede Ordfører tidligere erklærede sig, og som jo endnu ikke er forandret; snart talte den ærede Ordfører om Lande, hvis Communalforfatning nærmede sig til den af ham nu som Slutningstankte antydede, snart var det en grundforskjellig Ordning, f. Ex. som han har hentet fra England, hvor alle Oldermændene — om jeg maa bruge dette dansk-engliske Udtryk — og Formanden, Mayoren, ere uløsnede. Der gif saaledes gennem de fremmede Love væsentligt forskellige Systemer; dette imidlertid, som sagt, kun i Forbigaaende. Jeg troer altsaa, at Alle vilde være enige om, at der fra den ærede Ordførers første til den af ham nu fremsatte sidste Tanke er en meget lang Vej, at hans første og sidste Tanke ere to meget forskjelliges Tanker.